

கேள்வி

இலங்கை வித்தியா போதினி

CEYLON

JOURNAL OF EDUCATION

(Tamil Section.)

தோகுதி : 4.

ஓக்டோபர் - 1946

| பகுதி : 9.

சரித்திரக்தில் ஒரு பாடத்திற்குக் குறிப்புகள்.

(ஆரும் வகுப்பிற்குரியது)

விஷயம் : சிகிரியா.

நோக்கம் : (அ) சிகிரியா எங்கனம் இராஜாங்க நகரமாக வந்ததென வும் (ஆ) எங்கனம் வீழ்ச்சியடைந்ததெனவும் (இ) பழைய காலத்தில் எங்கனம் இருந்ததெனவும் விளங்கிக்கொள்வதற்கு மாணவர்களுக்குத் துணைப்புரிதல்.

படி : 1. “சிகிரியா”வைப்பற்றிய ஆரம்பவரை. அவ் விடத்தைப் படத்திற் காட்டுதல். சிகிரியாவைத் தரிசித்த பிள்ளைகள் தாம் கண்டவற்றை வகுப்பிலுள்ள பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லுதல். அது சிகிரியா (சிங்கக்ரி) எனப்படுவதன் காரணம். தூரத்திலிருந்து பார்க்குப்பொழுது சிகிரியா அளிக்கும் தோற்றத்தினைக் கொண்ட படத்தினை வகுப்புக்குக் காட்டல். இராஜாங்க நகராக்குவதற்கு ஏற்றதென அம்மலை தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதன் காரணம் யாதெனக் காண்டல்.

படி : 2. தாதுசேனனின் கதையினையும் அவனுடைய அழிவையும் பற்றி ஆசிரியர் வகுப்புக்குச் சொல்லிக் காட்டல். வகுப்புகளிலுள்ளவர்களில் எவருக்காவது அக் கதை தெரிந்திருந்தால் அவரைக்கொண்டு அக் கதையினை வகுப்பிலுள்ள பிறர்க்குச் சொல்லுவித்தல்.

அழுத்திக் கூறவேண்டிய விஷயங்கள் :

- (i) தாதுசேனன் தன் மருமகனின் கோபத்துக்கு ஆளாகிறார்கள்.
- (ii) காசியப்பன் அரசினைப் பெறுவதற்கு அவாவற்றுச் சூழ்சிசெய்கிறார்கள்.
- (iii) முகலன் தப்பியோடுகிறார்கள்; தாதுசேனன் இறக்கிறார்கள்.
- (iv) காசியப்பன் அநுராதபுரத்தை விட்டதன் காரணம் : சனங்கள் மேல் அவன் கொண்ட பயம். சிகிரியாவிற் பல மான கோட்டையொன்றைப் பாதுகாப்புக்காகக் கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

படி : 3. மாணவர்கள் பஸிசோதித்துப் பார்ப்பதற்காகச் சிகிரியா நகரப் படமொன்று வகுப்பிலே தொங்கவிடப்படவேண்டும். பழைய நகரங்களின் அம்சங்கள் சின்னங்கள் எனக் கருதப்படும் முக்கிய இலக்கணங்களை இவையிலை என ஆசிரியர் காட்டி விளக்குதல் வேண்டும்.

(அ) நகரங்கள் அல்லது நகரத்தின் உட்பாகம் : இங்கே அரசு மாளிகையும் தாலத மாளிகையும் சுதைச் சித்திரமாதியவையுமிருந்தன.

(ஆ) புறவரண் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பாகம் : இங்கே, உய்யான வனங்களும், தோட்டங்களும், குளங்களும், கோடைகாலத் தங்கிடங்களுமிருந்தன.

(இ) பெரு மதிலும் அகழியியும்.

கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் படங்களில் இவற்றைக் குறித்துக் கொள்ளவேண்டும். பாடத்தைப் படிப்பித்துக்கொண்டுபோகையில் இவைகளையெல்லாம் குறித்துக்கொள்ளலாம்.

படி : 4. முகலன் வருகை—காசியப்பன் மரணம். பிதாகாதகனின் நகரம் அழிய விடப்படுகின்றது இன்று பூர்வீக இலங்கையின் அதி உண்ணத்தான் சின்னமாக இது கருதப்படுகின்றது.

படி : 5. (அ) கருதலித்தல் : கரும்பலகையிலே போழிப்பு எழுதுதல். இது ஆசிரியரும் மாணவரும் சேர்ந்து சொய்வேண்டிய தொன்றாகும். கரும்பலகையிலுள்ளதைப் பார்த்துதழுதி அதைத் திருப்பித் திருப்பி வாசிக்கவேண்டும்.

(ஆ) கருதுவித்தல் அப்பியாசங்கள் : புது முறை வினாக்கள்.

(இ) தாமாகக் கருத்து விளக்கல் : சிகிச்யாவின் கதையினைச் சொல்லும்படி மாணவர்களை ஒவ்வொருவராகக் கேட்க வேண்டும். அவர்களாற் சொல்ல இயலாமலிருப்பின் திருப்பிப் படிப்பிக்கவேண்டும்.

பாதி : 6. பரிட்சை. புது முறைப் பரிட்சை.

துறிப்புகள் : மேற் காட்டப்பட்ட குறிப்புகள், ஒவ்வொன்றும் 45 நிமிஷங்கள் வரையிற் கொண்ட இரு பாடநேரத்திற் படிப்பிக்கப்படக் கூடியதொரு விஷயத்துக்கு ஏற்ப வரையப்பட்டவையாம். முதலா வது பாடம் “படி. 4” உடன் முடிவடையலாம். இரண்டாவது பாடம் “படி. 5. உம், படி. 6. உம்” ஆக இருக்கலாம். திருப்பிப் படிப்பித் தலுக்கும் பிழைகளைத் திருத்திக் காட்டுதற்கும் தேவையான பிறவற் றிற்கும் இரண்டாவது பாடத்தில் இடம் கிடைக்கும்.

இரு வகையான விஷயங்களை இப் பாடம் படிப்பிக்கும்போது கவனிக்கவேண்டும்; அழுத்திக் கூறி விளக்குவது இன்றியமையாத தாகும். ஒன்று, (அ) உற்பத்தி பற்றியது : அங்கரம் சீர்ப்பற்று ஒங்கியவாறும் வீழ்ச்சியடைந்தவாறும் விரிவாக விளக்கப்பட வேண்டும். (ஆ) நிர்மாணத்திட்டம் சிங்கள நகரின் அமைப்பு முறை யும் பிறவும். இப்போதைய நகர்களின் அமைப்பு முறையினின்று அது எவ்வெவ் வகையில் வேறுபட்டதென்பது துலக்கமாதல் வேண்டும். இப்போது காணப்படும் அழிந்த நகரங்களில் சித்திரக்கலை, சிற்பக்கலை ஆதியன தென்படுமாறும் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

எஸ். எவ். த. சீல்வா.

கல்வியும் தமிழகமும்

(முற்றெழுது)

13 ஆசிரியர்களுடைய வருவாய்.

முற்காலத்தில் கணக்காயர்களுக்கு மாணவர்கள் தங்கள் இயல் புக்குத்தக உற்றுழியுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் கற்றனர். அரசர்கள், வள்ளல்கள் முதலியவர்களாலும் பரிசில்களும் நிலம் முதலியனவும் அளிக்கப்பட்டன. சில கிராமங்களில், வரியாகச் சேர்க்கப்பட்ட நெல்லிலும் ஒருபகுதி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டது. இடைக்காலத்தில் கணக்காயர்களை ‘வாத்தியார்கள்’⁷⁹ என வழங்கினர். கிராமத்தின் பொது நிலங்களிலிருந்துவந்த வரும்படியில் ஒருபகுதி வாத்தியாயர்களுக்குங் கொடுக்கப்பட்டதென்பது கல் வெட்டுக்களால் அறியப்படுகிறது.⁸⁰ ‘வாத்தியார் கூவியை வைத்திருக்க வேண்டாம்’⁸¹ எனுங் தொடரால் பெற்றுர்களும் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்தார்கள் என்பது அறியப்படுகிறது. “இது வைத்தவர் கூவி கொடாதவர் ஏழநரகு உழல்வாரே” எனத் திருப்புகழ் கூறுகிறது. நிற்க,

கிராமங்களில் பொது மக்களால் நடத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்குப் பொதுமக்கள் சேர்ந்து தங்கள் தங்களால் இயன்ற அளவு பொருளுதவினர். செல்வர்களாலே தங்கள் சிறுவர்களைக் கற்பித்தற்குத் தொடக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பித்த ஆசிரியர்களுக்கு அச் செல்வர்களே பொருள் கொடுத்தனர். அயலிலுள்ள பின்னோக்களும் இப்பள்ளிக்கூடங்களிலே இலவசமாக கற்றுவந்தனர்.

பிற்காலத்திலே ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பாக நவராத்திரி காலத்திலும் பொதுவாக பிற விசேட நாட்களிலும் பலவித காணிக்கைகளும் பணமும் ஊரவர்களாற் கொடுக்கப்பட்டன. மேலும் ‘ஒவ்வொரு

78. புறானாறு, 79. 17/1920 கல்வெட்டு.

80. The Colas Page 463. 81. உலக நீதி.

நானும் ஒவ்வொரு பையனும் உபாத்தியாயருக்குத் தன்னுடைய குடும்பத்தின் சிலைக்கு ஏற்றபடி ஏதேனும் ஒரு பொருளைக் கொணர்ந்து அருவான்; சிலர் காய்கறி கொடுப்பார்கள்; சிலர் பால் கொடுப்பார்கள்; ஒன்றும் இயலாதவர்கள் ஒரு விறகுகட்டையேனும் கொணர்ந்து அளிப்பார்கள். 82

இப்படிப் பொருளாகவும் பணமாகவும் வந்த மாத வருமானம் செல்வர்களின் பிள்ளைகளைக் கற்பித்தவர்களுக்கு 15/- ரூபா தொடக்கம் 25/- ரூபாவரையும் இருந்தது. மற்றவர்களுக்கு 5 ரூபா தொடக்கம் 10 ரூபாவரையுமே கிடைத்தது. 83 தம் வாழ்க்கைச் செலவுக்குப் போதிய வருவாய் கிடையாவிட்டால் ஆசிரியர்கள் பயிரிடல் முதலிய தொழில்களையும் செய்து பொருளீட்டினர்கள்.

14. கற்றல் கற்பித்தல் முறைகள் முதலியன்.

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கற்பித்தல் முறைகளைப்பற்றித் தமிழ் நால்களிலிருந்து நன்கு அறிந்துகொள்ள முடியாதிருக்கிறது. மேல் நாடுகளிலுங்கூடச் சென்ற நூற்றுண்டிலேயே பாலர்களிர் முறைகளை நன்கு ஆராய்ந்து விருத்தி செய்தார்கள். இந்தியமக்கள் பொதுவாக கல்வியை நன் மதிப்புக்கு உரிய ஒரு பொருளாகப் போற்றி வந்தார்களாகையால் அதனைக் கற்பித்தற்கு விளையாட்டு முறைகளை அவர்கள் கையாளவில்லை. பிற் பகுதி யில் இன்பம் பயக்குமெனினும் கற்கத் தொடங்குங் காலத்தில் கல்வி சிறிது துண்பம் பயக்கும் எனுங் கருத்துத் தமிழ் நாட்டில் இருந்தது.

“தொடங்குங் காற்றுன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்.....கல்வி” 84 என்று நீதி செறிவிளக்கம் கூறுகிறது. சீவகன் செல்வச் செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு கற்றுன் என்பதைப் ‘பூமகள் புலம்பி வைக’ 85 எனுங் தொடரால் திருத்தக்க தேவர் குறிப்பிட்டுளர். ‘கல்வி எனும் பயிருக்குக் கண்ணீர் எனும் மழை வேண்டும்’ எனும் பொருத்தமில்லாத உரைகூட பிற்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் தோன்றிற்று.

82. நல்லுரைக் கோவை, பக்கம் 182.

83. Klay—Ancient Indian Education, Page. 150.

84. நீதிநெறி விளக்கம். 85. சீவக சிந்தாமணி 367.

மணல் பரப்பப்பட்ட நிலம், சிறு கரும்பல்கை, ஓலைச் சட்டம் என்பவைகளே உபகரணங்களாக இருந்தன. ஆசிரியர்கள் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க மாணவர்கள் பின்பற்றிச் சொல்லுகலும் பின் அவற்றை நெட்டுருச்செய்து ஒப்பித்தலுமே பொதுவாக எல்லாப் பாடத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கற்றல் கற்பித்தல் முறைகளாகும். சொல்லிக்கொடுத்த பாடத்தை ஒப்பித்த பின்பே புதுப்பாடம் தொடங்கும். இசையின் உதவியாலும் மாணவர்கள் சேர்ந்து சொல்லிப் படிப்பதாலும் மிக விரைவாக நெட்டுருச் செய்தார்கள். கணிதம் முதலிய பாடங்களையும் இசையின் உதவியால் கற்றனர்.

1623-ஆம் ஆண்டிலே சென்னிந்தியாவில் உள்ள ஒரு திண்ணீரப் பள்ளிக்கூடத்தைத் தரிசித்த பிற்றிடெல்லாவல்லெலி 8 எனும் யாத்திரிகள் தாம் கண்டதைப் பின்வருமாறு கூறியுளர்.

87 கோவிலின் கோடுர வாயிற் பக்கத்திலிருந்து என் பாடத்தை விசீட முறையிற் கற்ற மாணவர்களை நான் அவதானித்தேன். அவர்கள் எவ்வாறு கற்றார்கள் என்றிங்கு எடுத்துக் கூறுகின்றேன் 4 மாணவர்கள் ஒரே பாடத்தை ஆசிரியரிடங் கேட்டார்கள். இதைப் பாடமாக்கி முந்திய பாடங்களைப்போல் அவர்கள் ஒப்படைக்க வேண்டும். அந் நால்வர்களுள் ஒருவன் (மனத்திலே நன்கு படியச் செய்யும் ஆற்றலுடைய) இசையுடன் அப்பாடத்தின் முதற் பகுதி யைப் பாடினான்—உதாரணம் : ‘ஓரொன்று ஒன்று’. இப்படிப் பாடியயின் அதே இலக்கத்தை எழுதினான்; பேளையால் காகிதத்திலன்று; தன் கைவிரலால் வெண் மணல் பரப்பப்பட்ட நிலத்திலேயே எழுதினான். அவன் பாடி எழுதி முடிந்ததும் மற்றவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பாடிக்கொண்டு எழுதினார்கள். சொல்லிக்கொடுத்த சிறுவன் ‘சரோன்று இரண்டு’ என்று பாடி எழுதினான். மற்றவர்களும் முன் போலவே அவனுக்குப்பின் அவன் கூறியவற்றைப் பாடிக்கொண்டு எழுதினார்கள். இம்முறையாகச் சொல்லியும் எழுதியும் நிலம் முழுதும் எண்களால் நிரப்பியவுடன் அவற்றைக் கைகளால் அழித்தார்கள். தேவைப்பட்ட இடங்களில் மணலையும் தூங்கினார்கள். விரும்பிய நேரம் எல்லாம் எடுத்துத்தூவி எழுதுவதற்காக ஒரு மூலையில் மணலைக் குவித்து வைத்திருந்தார்கள். இப்படி எழுதுவதும்

நிலம் முழுதும் நிரம்பியின் அழிப்பதுமாகப் பலதரம் அந்தப் பாடத்தில் அப்பியாசம் செய்தார்கள். காகிதம், மை, பேஜை முதவியன இன்றி, இவ்வாறே தாம் எழுத்து வாசிப்பு முதலியவற்றைப் படித்ததாக அம்மாணவர்கள் எனக்குக் கூறினர். ‘இது ஒரு அழகான முறையாகும்’

இக் கூற்று பிற்காலத்தில் ஆரம்ப கல்வி கற்பிக்கப்பட்ட முறையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றதன்றே!

15. குறை நிறைகள்.

தமிழ் நாட்டிலே கற்பிக்கப்பட்ட ஆரம்ப கல்வியிலும், கல்வி முறைகளிலும் உள்ள சில குறைகள் உள்ளது, கல்விநால் முதலிய வற்றின் ஆராய்ச்சிகள் சிறந்த இக்காலத்தில் மிகப் பெரியனவாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இக்குறைகள் தமிழ்நாட்டுக்கு மாத்திரமுள்ளன வல்ல; எல்லா நாடுகளிலும் முற்காலத்தில் குறைகள் இருந்திருக்கின்றன. உலகத்தில் எந்தத் துறையிலும் பூரணமான நிறைவே ஒரு காலமும் ஏற்படாது. பிழைகளை விடுவதாலும் மக்கள் தம் அறிவை வளம்படுத்துகிறார்கள். முற்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அவர்கள் பயன்படுத்திய விஞ்ஞான சாத்திர அறிவையும் தீர்த்துக்கீ ஆராயும்பொழுது அவர்களுடைய கல்வியின் அகலத்தையும் முறைகளின் தன்மையையும் பற்றிக் குறை கூறுவது பொருத்தமற்றதென்பது நன்கு புலனுகும். எனினும் சில குறைகளிங்கு குறிப்பிடத் தக்கன.

ஆசிரியர்கள் நாடங்களைப் படிப்பிப்பதிலே கருத்துச் செலுத்தி நெர்க்கி மாணவர்களைக் கற்பிப்பதில் போதிய கருத்துச் செலுத்தப் படவில்லை. கெட்டுருச் செய்தல் அக்காலத்திற்கு இன்றியமையாத தாயிருந்தாலும் கெட்டுருச் செய்வித்தலே கற்பித்தல் என்று எண்ணி அதிக நேரத்திலேயும் முயற்சியையும் அதற்குச் செலுத்தியது பொருத்தமற்றதே யெனக. இதனால் பொருள்தியாது குருட்டுப் பாடஞ் செய்தலும் தோண்றிற்று; அன்றியும் விவேகத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குப் போதிய சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை; மேலும் மனத்தின் செயல்களாகிய உற்றுகோக்கல், கற்பனை, கருதுதல், சிநதனை, தீர்மானித்தல் முதலியன வளம் பெறுவதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புகள் அளிக்கப்

படவில்லை. பிற்காலத்தில் அளவுக்கு மிஞ்சிய கொடிய தண்டனைகளால் அச்சத்தை உண்டாக்கி மாணவர்களின் உடல் உளங்களைச் சோரவும் செய்தனர்.

இப்படிச் சில குறைகளிருப்பினும் போற்றத்தக்க பல நிறைகளும் மினிர்கின்றன. பாடங்கள் யாவும் வகுப்பு முறையாகக் கற்பிக்கப்படாது தனிமுறையாகக் கற்பிக்கப்பட்டதால் மாணவர் தத்தம் ஆற்றலுக்கேற்க முன்னேறத் தக்கதாயிருந்தது. இக்கால டோல்ரன் முறையின் பிரதான நோக்கம் இஃதன்றே !

ஆசிரியர்களுக்கு உதவியாகச் சட்டாம் பிள்ளைகளை நியமித்துக்கற்பித்தும் பலவழிகளிற் சிறந்ததாகவே காணப்படுகிறது. இது அவர்களைப் பொறுப்பான பணிகளைச் செய்வதற்குப் பழக்கியதோடு அவர்களின் அறிவு ஆற்றல்களைப் பரீக்ஷிப்பதற்கும் வாய்ப்பாயிருக்கிறது; ஆசிரியர்களாகுவதற்கு வேண்டிய பயிற்சியையும் அவர்களுக்கு அளித்தது. அக்காலத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களே இக்கால ஆசிரிய கலாசாலைகள் செய்யும் பணியையும் ஆற்றின. இதனால் அவற்றில் கல்வியை நன்றாகவும் குறைந்த செலவிலும் கற்பிக்க முடிந்தது. இம்முறையைப் பின்பற்றித்தான் வெல் என்பவரும் லாஞ்காஸ்ரரும் தங்கள் ‘மாணவர் தலைவன்’ முறையை 88 வகுத்தார்கள்.

முற்கால ஆசிரியர்கள் சுறுசறுப்பும் பெரு முயற்சியும் உடைய வர்களாய்த் தம் நோக்கத்தைப் பூரணமாக நிறைவேற்றினார்கள். அவர்கள் ‘ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது’ என்பதை நன்கு அறிவார்களாகயால் சீவியத்திற்கு இன்றியமையாத அறிவை மாணவர்கள் பெறத்தக்க முறையில் கல்வியைச் சூழலோடும் வாழ்க்கை முறைகளோடும் இசைத்துக் கற்பித்தார்கள். மாணவர்கள் எல்லாரும் தாம் படித்த பாடங்களில், இக்காலத்திற்கொல் அரைகுறைத் தேர்ச்சி பெறுது பூரண தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினர். இத்தேர்ச்சி சீவியகாலம் பூழுதும் குறையாது நிலைபெற்றிருந்தது.

எழுத்துக்களை உச்சரித்து எழுதிக்காட்டிக் கைவிரலைப் பிடித்து நிலத்தில் எழுதுவித்தார்கள். இதனால் ஒரே விஷயத்தை மூன்று பொறிகளால் (கண் காது மெய்களால்) கற்கத்தக்க வசதி ஏற்பட்டது. ஒரு விஷயத்தை மாணவர்கள் எத்தனை பொறிகளாற் கற்க முடியுமோ அத்தனை பொறிகளாற் கற்றலே சிறந்ததென்பதும் ஒரு விஷயத்தைப் பல பொறிகளாற் கற்பதனால் அது மனத்தில் நன்கு நிலைத்து நிற்கு மென்பதும் இக்கால உள்ளாற் கொள்கையாகும். 89 திண்ணீணப் பள்ளிக்கூடங்களில் எழுத்தைக் கற்பித்த முறை இக்கொள்கைக்கு ஒப்பற்ற ஓர் உதாரணமாக இலங்குகிறது.

எழுத்தின் பின்னரே வாசிப்பைக் கற்பித்தார்கள். இதுவும், நிலத்தில் விரலால் எழுதல் மூலம் தசை நார்களைக் கட்டுப்படுத்திப் பயிற்சி அளித்து எழுத்துக்களின் வடிவத்தை உற்றறிதல் மூலம் ஞாபகத்திலிருந்திக்கொள்வதுமே மொன்றி சோறிக் கல்வி முறையின் பிரதான இரண்டு அம்சங்களாகும். நிலத்தில் விரலை எழுத்தி எழுதுவதற்குப் பதிலாக, இம்முறையில் அரத்தாளால் அமைக்கப்பட்ட எழுத்துக்களின் மேல் விரலால் எழுதுகிறார்கள்.

கடவுள் பக்தி மாணவர்களிடத்தில் நன்கு விருத்தி செய்யப் பட்டது. அறநால்களை அதிகமாக கற்பித்தால் மாணவர்களுக்கும் போதிய சீலைப் பயிற்சியும் கிடைத்தது. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு விளங்கி அன்பாய் நடந்துவந்தனர். மாணவர்கள் ஆசிரியர்களோடு நடந்துகொண்ட முறையும் அவர்களிடத்துக் காட்டிய பயபக்தியும் இக்காலத்தில் காணக்கிடையாதன.

(தொடரும்)

கா. போ. இரத்தினம்.

அறிவித்தல்.

Bt/பேய்த்தானை அர்ச். யோன் தமிழக் கலவன் (C.C.) பாடசாலை.

12-9-46 தொடக்கம் முன்று வருடகாலத்துக்கு ஒரு பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் பதவியை வகிக்காது கீழே குறித்த ஆசிரியர் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறென்று பொது அறிவித்தலுக்காக இத்தால் விளம்பரஞ்சு செய்யப்படுகின்றது :—

ஆசிரியரின் பெயர் — திரு. V சண்முகபிள்ளை.

தலைமை — பயிற்றப்பட்ட இரண்டாங் தராதரப் பத்திரம்.

தியாயம் — 1946-ம் ஞா மார்ச் மாதத்தில் Bt/ பேய்த்தானை அர்ச். யோன் தமிழக் கலவன் (C.C.) பாடசாலையில் வரவு இடாப்புகளைப் பிழையாக அடையாளம் செய்தல்.

வித்தியா கந்தோர்,
கொழும்பு; 20-9-46.

இயன் சான்டிமன்,
வித்தியாதிபதி.